

Resolució sobre la jornada de 32 hores

La regulació dels usos del temps persegueix l'objectiu d'aconseguir una vida més saludable, igualitària, eficient i sostenible. La "voràgine" capitalista que ens envolta, la centralitat del treball assalariat i una societat vertebrada al voltant de l'oferta i la demanda en comptes de la vida convertien la possibilitat de parar en una qüestió de classe i gènere.

La jornada de 32 hores és una iniciativa per afavorir la conciliació i l'ocupabilitat de totes. En aquest sentit, és "fonamental repartir el temps de treball entre totes", la qual cosa permetrà crear llocs de treball i reduir l'atur estructural, amb la finalitat de millorar l'equilibri entre la vida personal i la laboral. Perquè al final del dia el que volem és treballar menys, per treballar totes i viure millor.

Així, una nova organització del temps de treball de 32 hores, sense que això suposi cap pèrdua de poder adquisitiu ni una reducció de salari per a les treballadores, haurà d'incloure necessàriament una anàlisi de perspectiva de gènere per incidir en la reducció de la bretxa salarial de gènere i per incentivar la conciliació familiar i el guany de temps de vida de forma equitativa entre homes i dones. Aquesta nova organització ha d'estar treballada des dels convenis col·lectius i els diferents espais de la negociació col·lectiva amb la Representació Legal de les Treballadores perquè s'ajusti a les necessitats col·lectives i personals de la plantilla i beneficïi al conjunt de les persones treballadores.

Ja han transcorregut 104 anys des que l'any 1919 a l'Estat Espanyol es van guanyar la jornada màxima de 8 hores després de 44 dies de vaga de les treballadores de "la Canadenca" a Barcelona, convertint-se en el primer país europeu capitalista en decretar-la, i 88 anys des que l'Organització Internacional del Treball (OIT) l'any 1935 va establir les 40 hores setmanals al conveni número 47.

Des de llavors, la realitat del nostre país "ha canviat radicalment, els models productius, industrials, laborals, de comunicació. I el canvi ve a una velocitat cada

vegada major". Tot i els avenços en la legislació laboral que hem gaudit durant les darreres dècades, com la universalització de la jornada de 40 hores durant la dècada dels vuitanta, encara arrosseguem un model de distribució de la jornada laboral completa i partida (entrant a la feina ben d'hora al matí i sortint al vespre és molt antiga i no respon a les necessitats actuals) és una distribució que perjudica sobretot a les dones, abocant-les a haver d'optar a jornades parcials per poder compaginar la cura familiar amb la feina assalariada i a les joves, condemnant-nos a la parcialitat per poder compaginar el treball amb els estudis. És, indubtablement, una distribució que no correspon a les necessitats productives del país i que ens condemna a viure per treballar i no a treballar per viure. **És hora de superar aquest model i avançar cap al model de 32 hores, universalitzant-lo en tots els sectors de la producció i a tots els territoris.**

Aquesta situació, alhora, ens acaba perjudicant a la nostra salut tant física com mental i a la promoció laboral de les dones per la sobrecàrrega mental i física de la doble presència. Per tot això, des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), demanem:

- L'eliminació de les jornades partides innecessàries que no permeten la conciliació familiar, social i personal de les treballadores.
- La modificació de l'article 34 de l'Estatut de les Treballadores per establir la jornada laboral màxima en 32 hores setmanals.
- La prohibició de les hores complementàries, perquè deixin de ser una eina de les empreses per fer de les jornades parcials, jornades a temps complet. Aquests, s'haurien de convertir automàticament en contractes a temps complet amb els beneficis que això suposa. Les hores complementàries no poden ser eines de les empreses per estalviar costos i plantilla.

Resolució presentada per Avalot, Eina i Acció Jove